KOMPOT

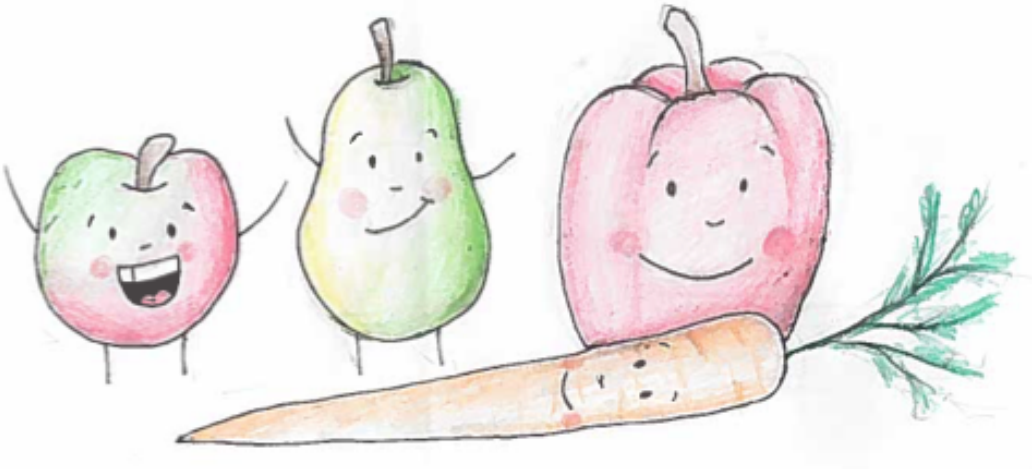

ČÍSLO 6,

2018/2019

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

SOUTĚŽ ŠKOLNÍCH ČASOPISŮ, ZÁJEZDY DO ANGLIE A DO ŠVÝCARSKA, STUDENTSKÉ VOLBY

Úvodník

Pozor, pozor, právě teď nedržíte v rukou jen tak ledajaký časopis, nýbrž oceněného výherce prestižního druhého místa v soutěži školních tiskovin. To je v oboru Kompotu skoro něco jako Oscar nebo Grammy, takže slavíme, chlubíme se a jsme náležitě hrdí!

Neusnuli jsme ale na vavřínech a i nové číslo je opět nabité články, které za přečtení rozhodně stojí. Tak si najděte chvilku mezi šprtáním ve zkouškovém, do kterého samozřejmě přejeme hodně sil. No a pak už… Hurá léto!

Za redakci

Eliška Volencová

Redakce

Šéfredaktor: Pavla Šabatková, septima A

Redaktoři:

Prima A: Kristýna Bartošová, Alice Formanová, Anežka Nosková

Sekunda A: Natálie Přindová, Tadeáš Hýbner, Petr Panenka

Kvarta B: Hugo Stezka

Sexta B: Eliška Volencová

Autorka obrázků: Natálie Přindová, sekunda A

Obsah

Školní časopis roku	3
Poslední zvonění	4
Zájezd do Anglie	4
Zájezd do Švýcarska	7
Sběr papíru	8
Noc s Andersenem	9
Projekt Občan	10
Chvalský zámek	10
Máj v Přírodním divadle	11
Čarodějnice	12
Čapkoviny	12
Volby do europarlamentu	13
Komiks	15

Školní časopis roku

Když jsem se v pátek 24. 5. ráno probudila, měla jsem o něco lepší náladu než každý jiný všední den. Jela jsem totiž na vyhlášení výsledků soutěže Školní časopis roku. Byl to pro mě velký den, na který jsem se dlouho těšila. Celý rok jsem se spolu s ostatními redaktory Kompotu snažila vymyslet co nejlepší články, a tak jsem doufala, že se to odrazí i na našem umístění.
Když jsme se konečně všichni sešli, vydali jsme se do Vyšší odborné školy publicistiky v Praze. Nejdříve jsme si prohlíželi časopisy jiných škol a potom jsme se vydali každý na svůj workshop. Já osobně jsem navštívila tyto dva: Jak nás dostává reklama a Práce s publikem. Odnesla jsem si z nich pár nových informací, které se mi budou určitě hodit. Nakonec jsme se shromáždili všichni v jedné třídě a čekali jsme s napětím, jestli jsme se umístili na vysněných stupních vítězů. Když jsme se dozvěděli, že jsme na druhém místě, byli jsme štěstím bez sebe. Probojovali jsme se mezi židlemi až dopředu, abychom si převzali diplom a cenu. Na závěr fotka a po skončení vyhlášení jsme mohli jít domů.
Já jsem si den moc užila. Dozvěděla jsem se spoustu nových věcí a radovala se z druhého místa, které znamená postup do celostátního kola.

Bartošová Kristýna

Poslední zvonění

Přicházím ke škole, ale něco je jinak. Ne že bych něco viděla, naopak jako první jsem slyšela hlasitou hudbu. Po chvíli už i vidím skupinku lidí, veselých lidí, a pak mi to dojde – vždyť dnes je přece poslední zvonění! Jako první mě napadne, jestli se vůbec do školy dostanu. Ano, dostanu, ale celá od fix, zvýrazňovačů a ve vlasech mám snad tunu pěny na holení. Vcházím do šaten, no a hádejte, jaké téma se zde právě probírá. Není těžké to uhodnout, jistěže to jediné téma - co se právě děje před školou.

Na druhou hodinu nás všechny pozvali před školu, a tak jsem byla plná očekávání. Venku oktaváni děkují profesorům za to, co pro ně celých osm let dělali. Následuje předávání žezla budoucím oktavánům – letošním septimánům. Úkolem bylo osvobodit svou třídní profesorku, a taky že se jim to povedlo. Nakonec museli však vypít ne úplně chutně vyhlížející nápoj.

Poté se rozeznělo to očekávané poslední zvonění pro letošní maturanty. Myslím, že se vše povedlo a maturanti se rozloučili tak, jak si to přáli.

Anežka Nosková

Zájezd do Anglie

KRÁSNÉ DOBRÉ RÁNO, ANGLIE!

Konečně přijíždím k autobusu. Naložím kufr a jdu si sednout dovnitř. Potichu si říkám: „To bude cesta.“ Naštěstí je na palubě autobusu veselo po celou dobu jízdy. Již jedeme nějakou tu hodinu a vidím, jak se pomalu stmívá. Na hranicích s Belgií začínáme pociťovat únavu a jdeme tedy všichni spát. Zanedlouho se z reproduktorů nad námi ozvalo: „Krásné ráno“. Spaní bylo jako na dřevěné židli v kuchyni. Po celní kontrole v Calais jsme se konečně nalodili na trajekt

do Doveru. Na palubě nás omýval svěží mořský vzduch. Blížíme se ke břehům. Někdo zakřičel: „Konečně Anglie!“ Vyjíždíme směr Cambridge, jen s jedním rozdílem: jedeme na levé straně silnice. Jelikož hraji hry, kde se jezdí také na levé straně, zvykl jsem si.

1. den – Cambridge: Autobus zastavil v centru Cambridge. Celý den budeme chodit, a tak si bereme jen příruční zavazadlo s jídlem a pitím. Nejprve jdeme obdivovat historické koleje Cambridge Univerzity, která je druhá nejstarší ve Velké Británii. Prší, ale to nás neodradí od projížďky lodičkou po krásné říčce Cam, která protéká celým historickým městem. Nyní jdeme do muzea s názvem Fitzwilliam Museum, ve které jsou exponáty z Egypta, Řecka a Říma. Procházíme se muzeem a najednou vidíme sarkofág a začneme polemizovat: „Myslíte, že v tom je opravdu člověk?“ Prohlídka skončila a blížíme se pomalu zpátky do autobusu, protože musíme dojet na místo, kde si nás budou vyzvedávat hostitelské rodiny. Všichni jsme opravdu nervózní a říkáme si: „Koho tak asi dostaneme?“ Po necelé půlhodině pro mne a další mé tři spolužáky přijela paní z hostitelské rodiny. Jedeme domů, ale stále se cítíme znepokojeně, jelikož nevíme, jak to u nich bude vypadat. Po příjezdu jsme příjemně překvapeni, koná se zde slavnost, je zde celá rodina a všichni jsou velice milí. Povečeříme a jdeme spát, jelikož po zdlouhavé cestě a celodenní chůzi po městě cítíme velikou únavu.

2. den – celodenní výlet: Je ráno, konečně se cítím plný energie. Na snídani máme výběr cereálií s mlékem. K obědu dostaneme typický anglický balíček s toustovým chlebem, sušenkou, nebo chipsy a ovocem. Jdeme na meeting point, kde budeme mít každé ráno sraz. Jsme na cestě směrem k pobřeží severního Norfolku, přijíždíme k přímořskému letovisku Hunstanton. Vystupujeme z autobusu a procházíme se po nábřeží. Na konci se tyčí krásné dvoubarevné útesy: „Bílá vrstva na hoře je křída a červená je vápenec,“ řekla paní průvodkyně. Šli jsme okolo stánku – fish and chips, který krásně voněl na velkou dálku, ale naneštěstí měli zavřeno. Znovu vyrážíme, teď ale do vesničky Blakeney. Krajina tu vypadá trochu jinak než na místech, kde jsme dnes byli. Nasedáme na loď a plavíme se k místu, kde žijí volně tuleni. „Ti jsou roztomilí,“ zaslechl jsem za sebou. Na lodi mi bylo příjemně, jelikož na mne stříkaly kapky mořské ledové vody. Poslední místo, kam se dneska podíváme, je středověké městečko Ely. Stojíme před úchvatnou a velkolepou katedrálou z 11. století, které se zde přezdívá

Loď v bažinách. Uvnitř byla ještě více ohromující než z venku. Sto metrů od katedrály se nachází rodný dům Olivera Cromwella, kde jsem si koupil spoustu suvenýrů.

3. den – dopolední výuka, odpolední výlet: Ráno i sraz probíhaly obdobně jako včera. Dnes jsme poprvé jeli na univerzitu Anglia Ruskin University. Kde jsme i studovali anglický jazyk. Jsme rozděleni do 3 skupin podle abecedy. Je 9.30 hod., konec vyučování je ve 12:30 hod. Z vyučovacích hodin mám dobrý pocit, protože všemu rozumím až na nějaké maličkosti. Probírali jsme gramatiku, ale hráli jsme i hry. Myslím, že jsem si dokonce částečně naposlouchal správnou výslovnost. Je půl jedné. Vyučování končí „konečně," řekl úsměvně někdo ze skupiny. Dnes jedeme do starobylého města Peterborough. Jako včera jdeme opět ke katedrále, tentokrát z 12. století. Dneska je opravdu horko, slunko nám praží přímo na hlavy a já si musím sundat mikinu, jelikož to parné vedro již nevydržím. Rozdělili jsme se na skupinky a měli jsme velký rozchod. „Hoši jdeme do Primarku," povídal jeden spolužák. Po velkých nákupech jsme zase unavení a já už se těším do hostitelské rodiny.

4. den – dopolední výuka, odpolední výlet: ráno a výuku přeskočím a vrhneme se rovnou na odpolední výlet, který bude dnes speciální. Jedeme totiž do venkovského sídla anglické královny Alžběty II. Sídlo se jmenuje Sandringham a královna sem jezdí se svojí rodinou na Vánoce. Jsme uvnitř a prohlížíme si majestátní dílo, jsem uchvácen. Povídám: „Mají tu i křišťálové kliky na dveřích." Po prohlídce hlavního sídla jsme prošli parkem směrem k vozovému parku. To bylo něco pro mě, auta miluju, stojí tu i starý královský Rolls Royce. Poněkud divné, ale dneska jsem byl stejně vyčerpaný jako včera a už jsem se těšil na odpočinek v posteli.

5. den – dopolední výuka, odpolední výlet: Dnes jdeme naposledy do školy. Je mi to trochu líto, ale cestou na dnešní výlet na lítost zapomínám. Cílem je vesnička s názvem Framlingham Castele. Jdeme na hrad, spíše zříceninu, jelikož se dochovaly jen hradby, za kterými je jen travnatá pláň a dům s prohlídkou. Po prohlídce vyrážíme na hradby. „Bojím se výšek", utrousil jsem a kdosi po mně. Teď již jen odpočíváme na trávě a čekáme na odjezd domů.

6. den – celodenní výlet a cesta do Prahy: Loučíme se se svojí hostitelskou rodinou a vyjíždíme směrem do Londýna. Už z dálky jsou vidět obrovské věžáky, které se tyčí snad po celém městě. Vystupujeme

z autobusu a jdeme k řece Temži, odkud pojedeme lodí více do centra. “Hele Towerbridge,“ zajásal jsem. Vyloďujeme se u London Eye, na které taky jdeme. Uvnitř jsem měl nepříjemný pocit, jelikož se bojím výšek, ale po chvíli jsem k mé radosti strach překonal a šel jsem si taky fotit krásný výhled na město. Big Ben nebyl bohužel vidět, jelikož se rekonstruoval. Míříme k Westminster Abby, kde se konají korunovace králů. Odtud vede cesta do St. James Park, kde chvíli odpočíváme. Konečně Buckinghamský palác, poprvé jsem spatřil stavbu, kterou jsem chtěl vždy vidět naživo. Teď jdeme už jen na Trafalgarské náměstí, kde obdivujeme Nelsonův sloup a krásné fontány. Bohužel už musíme do autobusu, ale cestu si zkrátíme nadzemkou a poté i vysokou lanovkou nad řekou Temží.

Jedeme domů. Zpáteční cesta je opět zajímavá ale stejně náročná. Myslím, že jsme si zájezd užili, získali spoustu nezapomenutelných zážitků a zkušeností, nejen z anglického jazyka.

Velký dík patří profesorkám Ing. Kateřině Smlsalové, Mgr. Gabriele Lyachové a Mgr. Táně Sýkorové.

Hugo Stezka

Zájezd do Švýcarska

V květnu se naše gymnázium vydalo na objevitelskou výpravu do země čokolády – do Švýcarska!
V pohodlném autobuse noční cesta rychle utekla a ráno jsme se už probudili

na trajektu, který nás bezpečně dopravoval na druhý břeh Bodamského jezera. Tam na nás čekalo město Kostnice, kde jsme se prošli po stopách slavného českého reformátora Jana Husa, který zde, jak známo, strávil své poslední osudové dny.
Brzy nato jsme uslyšeli upozornění na vypnutí mobilních dat – no jasně, vždyť Švýcarsko není v Evropské unii! A už jsme přejížděli přes hranice.
V Bernu jsme se skamarádili s místními medvědy, které tu mají jednak ve znaku, ale hlavně ve velikém výběhu hned vedle samotného centra města. To je mimochodem skutečně nádherné, ačkoliv na hlavní město docela malinké a až překvapivě klidné.
Objevili jsme toho ale ještě daleko víc. Jeden z největších zážitků byla rozhodně exkurze do pravé čokoládovny choulící se mezi okolními horami. Správný milovník sladkostí nenajde nikde větší ráj. A kdo by neměl rád čokoládu, no ne? Vždyť se jen rozplývá na jazyku a mozek si už už lebedí v záplavě hormonů štěstí, které se po jejím požití prokazatelně uvolňují. Myslím, že jich teď máme všichni do zásoby, vzhledem k tomu, že kromě nahlédnutí do výroby a do historie, cena vstupného zahrnovala i neomezenou ochutnávku všech druhů čokolády i pralinek! No, odcházeli jsme skoro po čtyřech, ale za tu nezvykle velkou dávku štěstí to rozhodně stálo :-).
Nesmírně zajímavá byla i návštěva sýrárny, kde se vyrábí vážně lahodné sýry z mléka místních krav, které tu člověk vidí opravdu na každé louce. A ty tu mají krásné. Ne jen louky, ale celou přírodu. Zasněžené vrcholky hor v kontrastu třeba s průzračnou vodou Ženevského jezera, to je pravá pastva pro oči.
Takže závěr naší expedice? Švýcarsko rozhodně doporučujeme!

Eliška Volencová

Sběr papíru

V pondělí 11.3. 2019 a v pátek 15.3. 2019 ráno i odpoledne se před vchodem do budovy gymnázia konal plánovaný sběr papíru v rámci našich Gladiátorských her. I přes velmi nízké teploty jsme se nenechaly odradit a přebíraly jsme před školou od lidí sběr, který jsme vždy i zvážily a následně naložily do auta. Žáci z našeho gymnázia, ale i lidé z Počernic nám nasbírali celkem 790 kg papíru, díky kterému jsme získaly 2055 Kč. Tyto peníze jsme o pár dní později odvezly do pražské zoo, kde byli velmi potěšeni a věnovali je na podporu velemloka čínského. Vystavili nám také pamětní listinu.

Průběh akce jsme si moc užily a děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě či jakkoliv přispěli.

Aneta Kořenková, Emma Krausová, Denisa Zakopalová, Kateřina Zýková

Noc s Andersenem

Na naše gymnázium nechodíme ještě ani rok, ale i za tu krátkou dobu jsme si už odsud odnesli spoustu zážitků. A zážitky z Noci s Andersenem, která proběhla z pátku 29. 3. na sobotu 30. 3., patří určitě k těm, které si budeme pamatovat ještě hodně dlouho.

Když jsem večer před šestou hodinou přišla do školy, měla jsem úplně jiné pocity než v každý jiný všední den. Netlačily se tam hromady studentů a bylo tam poměrně ticho. Šla jsem do naší třídy ve třetím patře, a ačkoli jsem se všude kolem sebe rozhlížela, pořád jsem kromě toho, že tam skoro nikdo nebyl, neviděla nic neobvyklého. Když jsem ale vešla do třídy, všimla jsem si první jiné věci. Lavice nebyly pravidelně za sebou, ale většina z nich už byla natlačena ke zdem. Odložila jsem si věci a šla pomáhat. Musely jsme lavice natlačit ke stěnám, abychom si měly kam lehnout. Kluci byli v jiné třídě, takže my jsme měly tu naši celou pro sebe. Když byly lavice u stěn a my měly připravené spaní, chvilku jsme si povídaly a poté jsme šly dolů do haly. Kluci už tam byli, tak jsme se posadili, a když přišly děti z knihovny, nejdříve jsme se dívali na divadlo, ve kterém hráli starší studenti, a potom jsme poslouchali paní profesorku, která nám četla pohádku. Po pohádce děti z knihovny odešly a naší třídě začaly soutěže, které organizovala sexta A. Rozdělili jsme se do předem rozlosovaných týmů a vyrazili k prvnímu stanovišti. Soutěže byly velmi zajímavé a každá úplně jiná. Po soutěžích už ale vypuklo to, na co jsme celý večer čekali. Noc s Andersenem přeci nemohla být bez bojovky! Naše bojovka byla velmi dobře připravená a musím říct, že jsme se občas i báli. Žáci kvinty A měli vše velmi dobře naplánované, a i když jsme jim to občas trochu zkomplikovali, dokázali sebejistě pokračovat dál. Všichni jsme si bojovku moc užili, a i když jsme se někteří báli, rozhodně na ni nevzpomínáme ve zlém.

Noc s Andersenem se nám moc líbila a děkujeme všem, kteří se podíleli na její přípravě, za jejich čas, který jí věnovali a připravili nám tak úžasné zážitky.

Kristýna Bartošová

Projekt Občan

V druhém pololetí školního roku 2018/2019 jsme v naší třídě 4.B místo Gladiátorských her začali pracovat na projektu Občan. Jako téma bylo odhlasováno: Nezdravý životní styl současných dětí. Rozdělili jsme se do čtyř skupin a projekt jsme vypracovali na dvě části – teoretickou a praktickou. Pro získání relevantního pohledu odborníka na danou problematiku, jsme si v průběhu práce pozvali na besedu paní Spitzerovou, trenérku gymnastiky z Horních Počernic. Dále jsme si v družině ZŠ Ratibořická domluvili schůzku s paní družinářkou Kopsovou, která nám pomohla naplánovat pro děti tři odpoledne zahrnující řadu sportovních aktivit, za které byly děti náležitě odměněny. Našim cílem bylo poukázat na nezdravý životní styl dětí. Touto cestou se nám snad podařilo alespoň pár dětí namotivovat k chuti hýbat se.

Hugo Stezka

Chvalský zámek

Je středa 13. 3. a my prima A s paní profesorkou Čechákovou a paní profesorkou Dittmayerovou jedeme na Chvalský zámek. V autobuse je plno a ostatní cestující z nás asi nejsou moc nadšení.

Stojíme před Chvalským zámkem a paní profesorka nám ukazuje kostel sv. Ludmily a říká nám zajímavosti o zámku.

V hale a čekáme, než paní profesorka zaplatí vstupné. Po chvilce už vstupujeme do dlouhé chodby, kde si sundaváme bundy a čteme si zajímavosti o Horních Počernicích na stěnách. Konečně zazní povel paní profesorky a my vstupujeme do místnosti, ve které je vystavena spousta obrázků. Postupně si je prohlížíme a některé i fotíme. Teď už ale stoupáme po schodech a jdeme si prohlédnout výstavu kostiček. V první místnosti je vystaveno lego pro nejmladší děti. Tady se rozcházíme a každý si sám prohlížíme to, co nás zrovna zaujalo. Někteří z nás jdou do místnosti, kde si lego můžou stavět sami a ostatní si prohlížejí již postavená lega. Postupně se však scházíme v místnosti, kde potkáváme děti ze školky. Je tady z lega postavené městečko a my čekáme, než se rozjede vlak. Konečně se rozjel, ale my jsme trochu zklamaní. Jezdí totiž jen po polovině města a ti, kteří stojí na druhé straně, ho skoro nevidí. I přesto čekáme, než se zastaví, a my se opět rozcházíme. Po chvilce nás paní profesorka zase zavolá a my se pomalu přemisťujeme do sklepa. Zde jsou vystavena různá auta, samozřejmě také z lega. Poté ale dojdeme do místnosti, kde si opět můžeme z lega něco postavit. Ve chvíli, kdy nás tato činnost pře-

stává bavit, vracíme se směrem k východu. Cestou si vezmeme bundy a odcházíme ze zámku.

Anežka Nosková, Kristýna Bartošová

Máj v Přírodním divadle Dády Stoklasy

Ve čtvrtek 16. 5. se polovina třídy 5. A Gymnázia Chodovická (druhá polovina byla ve Švýcarsku) spolu se studenty 6. A vydala v půl desáté ráno do Divadla v přírodě v Horních Počernicích. Po přibližně čtvrt hodině chůze jsme se dostavili na místo určení, kde už na nás čekali studenti z Detašovaného pracoviště, tedy 5.B. a 6.B.

V divadle nám propůjčili spoustu dek, na které jsme se mohli posadit nebo se jimi přikrýt, a pohodlně jsme se usadili. Divadelní hru ušil dramaturg Divadla pod Palmovkou Ladislav Stýblo přímo na míru souboru Zeptejte se kocoura.

Představení vzniklo podle knižní předlohy díla Karla Hynka Máchy – Máj. Příběh byl rozdělen na 4 zpěvy (dějství) s doplněním rozhovoru Máchy s panem cenzorem. Celé představení se mi velice líbilo a vím, kolik příprav a práce to muselo dát. Herci zaujali profesionální postoj a jejich projevy byly

skoro bezchybné. Na konci už většině přítomných byla zima, a proto jsme se po potlesku bez meškání vydali zpátky do školy.

Michal Reljić

Čarodějnice

V úterý 30. 4. se jako každoročně na Chvalech konaly počernické Čarodějnice. Já jsem se jich zúčastnila jako účinkující, již čtvrtým rokem dělám mažoretky. Sraz jsme měli v 13:45, a nebyl to zrovna optimální čas, a to z několika důvodů. Za prvé právě v tolik hodin mi končí vyučování a za druhé probíhalo poslední zvonění, takže jsem měla vlasy ulepené od různých gelů.

Naštěstí jsem vše, i když s malým zpožděním, stihla. Vystoupení se nám myslím zdařilo. Každopádně letošní Čarodějnice nebyly o moc jiné než ty loňské a předloňské. To se však dalo čekat, ale abych tento článek nezakončila nějak negativně, tak musím říct, že jsem si akci užila. Byla to taková pohodová akce a já si nemám na co stěžovat.

Anežka Nosková

Čapkoviny

Soutěž Čapkoviny. Všichni ji určitě znáte, ale podle toho, co jsem zjistil, jste se jí bohužel nikdo nezúčastnil. Nevím, zdali se bojíte, nebo se vám nechce, ale vyhrát přece není důležité. Je sice pravda, že jsem se poprvé umístil jen se štěstím, ale to neznamená, že se nemohu umístit i příště.

Ale teď již něco o soutěži. Soutěž pořádá Střední škola designu a umění, knižní kultury a ekonomiky Náhorní, Praha, a letos to byl již šestý ročník. Téma bylo „Zločin, nebo záhada?“, žánr detektivní povídka.

Podmínky bývají každý rok stejné. Maximální počet znaků, včetně mezer, je 5400 znaků, což jsou tři normostrany. Téma se vyhlašuje asi měsíc před uzávěrkou, takže moc času na přemýšlení není. Je ale zábava psát různé texty. Můžete popustit uzdu fantazii a vytvořit příběh, který se bude líbit vám. Samozřejmě, že text musí odpovídat zadání, ale jinak je vše jen a jen na vás. A že se nebude líbit někomu jinému? To je přece úplně jedno, důležité je, že máte dobrý pocit vy.

Škoda, že jsem se za naše gymnázium letos zúčastnil sám. Taky se mi nechtělo, ale začal jsem. Tak se můžete přidat. Když se do toho jednou pustíte, věřím, že s psaním skončíte, ale až za několik let.

Tak mě v tom příští rok nenechte samotného!

Tadeáš Hýbner

Volby do europarlamentu

Jak by volili do Europarlamentu studenti na Gymnáziu Chodovická

Ve dnech 7.5. a 9.5.2019 se konaly na středních školách, které se přihlásily do projektu Jednoho světa na školách, studentské volby. Naše gymnázium se do této akce zapojilo rovněž.

Několik statistických údajů:

počet oprávněných voličů: 196 (účastnit se mohli studenti, kteří v den voleb dosáhli 15 let), bohužel někteří naši studenti v době voleb byli na školních akcích (soustředění školního pěveckého sboru, sportovní kurz).

počet voličů: 79

počet platných hlasů:78

počet neplatných hlasů: 1

Strany a hnutí podle čísla (celkový součet odevzdaných hlasů v obou pracovištích):

5. ODS	15
6. ANO, vytrolíme europarlament	9
7. ČSSD	1
8. Romská demokratická strana	1
10. DSSS	1
12. ROZUMNÍ a Národní Demokracie	1
15. Pro Česko	1
19. PRO Zdraví a Sport	5
24. HLAS	5
25. Svobodní, Liberland a Radostné Česko	1
26. STAN+TOP 09	12
27. Česká pirátská strana	15
30. ANO 2011	6
31. Agrární demokratická strana	1
34. PRVNÍ REPUBLIKA	1
39. KDU-ČSL	3

Studentské volby na obou pracovištích připravovali sami studenti ze tříd 5. A, 5. B a 6. B ve spolupráci s vyučujícími ZSV.

Studenti rovněž zasedli ve volebních komisích a prováděli kontrolu a sčítání hlasů voličů.

Celkové výsledky a další informace o celostátním průběhu studentských voleb najdete na adrese www.jsns.cz/studentske-volby-vysledky.

E. Krátká

Komiks

ČARODĚJNICE
Justin
Ella
Votrava
Votravka
UŽ SE TĚŠÍM!
JÁ TAKY!
ČARODĚ VSTUPEN
UŽ JI PÁLÍ!
A JÁ TI VYSTŘELIL RUŽEŽ!
JEEE
HMM... MŇAM! MĚLA JS OCHUTNAT! PROČ MI TAKY NEVYSTŘELÍ RUŽEŽ?
TADYYYY!
ACH JA...
ASPOŇ OMAŽOU TROJ SI UŠÍJU

Foto: Alice Formanová, Veronika Kousalová, Věra Čecháková, Radek Zábal

NAJDETE NÁS I NA:
http://gymnchod.cz/skolni-casopis-kompot/